

"SƏSSİZ XATİRƏ"

Hekayələr və şeirlər

Yaxın günlərin söhbətidir, redaksiyamıza gəlmışdı. Dünyasını dəyişmiş dəyərli jurnalistlərimizdən biri, yaxşı tanıdığını Eldarla bağlı müyyəyen xatirələri çözdük. Sonra öyrəndim ki, onun ilk müəllimlərindən biri mənim ən dəyərli dostlarımdan, tələbə yoldaşlarından olan tarix elmləri doktoru, professor Vaqif Şirinovdur. Bax, bütün bunlar mənim Güller xanıma olan diqqətimi bir az da artırırdı. Necə deyərlər, doğmalıq münasibəti yaradıcılıq münasibətlərində öz təzahürünü birmənalı şəkildə bürüze verdi. Mən onun imzasına, elektron mediadada yayılmışlığı yazılarına qarşı diqqətli olmağa başladım. Və günlərin birində də Güller Eldarqızı Kənan Hacının redaktorluğunu ilə işiq üzü görmüş "Səssiz xatirələr" kitabı mənə bağışladı. Elə kitabın üz qabığında yazılışı kimi bu kitab iki bölmündə ibarətdir. Onu birinci bölümündə Güller Eldarqızının şeirləri, ikinci bölümündə isə hekayələri toplanmışdı. Çox qəribədir ki, kitabı oxumaq üçün açanda ilk qarşılaşdırığım onun "Gəlləm" şeiri oldu. Həm adın, həm də mövzunun özünü cəlb etməsi öz işini gördü. Öncə bu şeiri oxudum. Güller Eldarqızı yazır:

Sənə gələn yollarım,
Duman olsa da gəlləm.
Vüsələmiz bir ümid,
Güman olsa da gəlləm.

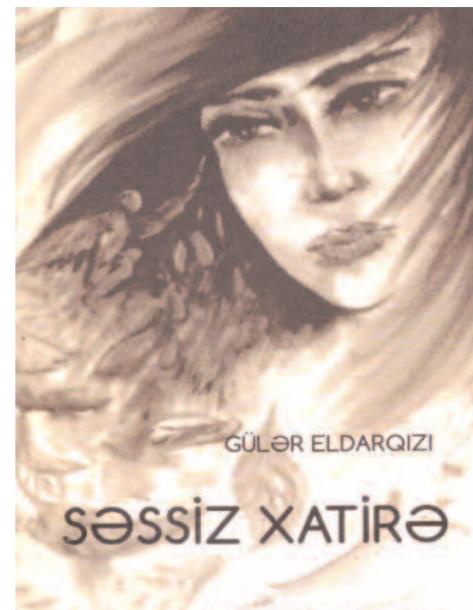
Şeirin mövzusu elə ilk misradan özünü bürüze verir və ilk bənddəki səmimiyyət də şairənin, yəni Güller Eldarqızının səmimiyyətini göstərir. Əslində adı, hər gün eşidib dilə gətirdiyimiz sözlər misralanaraq şeirə çevrilibdi.

Bu da gənc həmkarının artıq sözlə işləmək, sözü şeirə çevirmək bacarığından xəber verir.

Hiss olunur ki, o yaşadığı, könlündən, ruhundan keçirdiyi duyğuları qələmə alır.

Ona görə də həmin şeirin sonunda vurğulayıx ki:

Qələm olsun, bir varaq,
Bu şeir səsimizdi.
İstəmirəm təmtəraq,
Bir daxma bəsimizdir.

SƏSSİZ XATİRƏ

Hekayələr və şeirlər

Buradan da ataların min illərdi dediyi və həyatın sübut etdiyi bir gerçəklilik özünü təsdiq etmiş olur. Yəni həqiqi sevgi üçün bir ağac dibi də, bir kaha da sarayıdı. Elə bu şeirin təsiriyi Güller Eldarqızının digər könül piçiltələrini da gözdən keçirirəm. Etiraf edim ki, onun şeirlərində bir rəngarənglik, bir özünəməxsusluq var. Doğrudur, o, bütün bunları hələ tam, bitkin şəkildə cilalaya bilməsə də, amma həmin yolda israrlıdı. Bu daxili ehtiyac Güller Eldarqızına imkan verir ki, duyğularını etirafa da çevirib yazın:

Çiçək bilib könlüne,
Əri-kədər daraşar.
Bəlkə də sevənlərə
Elə həsrət yaraşar.

Mən Güller Eldarqızının şeirləri barəsində necə deyərlər, atüstü, isti-isti yazdığını bu fikirlərimi onun öz misralarıyla tamamlamaq istəyirəm.

Müdriklər alqışla köçər həyatdan,
Əllərim quruyub alqışlamıram.
Nə haqqın vardisa halaldır, təkcə,
Qəfil gedisiyi bağışlamıram.

Zənnimcə, bu misradakı duyu, ürək piçiltisi və nəhayət, səmimiyyət Güller Eldarqızının uğurlu bir yolda olduğunu göstərir. Mən də bu uğurun tükənməz olmasına Tanrıdan dileyirəm.

Əbülfət MƏDƏTOĞLU